

truffet afgørelsen. Man opnår herved, at borgerne kan holde sig til den myndighed, der er den nærmeste. Den myndighed, der skal behandle klagesagen, kan endvidere spare en ekspedition, idet sagen vil blive modtaget fra den lokale myndighed ledsaget af det foreliggende materiale og eventuelt denne myndigheds erklæring i sagen.

Reglen gælder ikke ved klage til miljøankenævnet. Hensynet til nævnets selvstændige og uafhængige status i forhold til det administrative system i øvrigt tilsiger, at klage indgives direkte til nævnet.

Til § 81.

Klageberettiget efter bestemmelsen, der svarer til reglerne i den gældende vandforsyningslov (miljøbeskyttelseslovens § 74), er i alle tilfælde afgørelsens adressat. Derimod er det vanskeligt at afgrænse den kreds af personer, der herudover bør være klageberettiget. Som kriterium foreslås, at vedkommende klager skal have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald. I forbindelse med afgørelser om tilladelse til oprettelse af et kommunalt anlæg til almen vandforsyning vil bestemmelsen indebære, at eksempelvis de grundejere, der skal tilsluttes anlægget, og de grundejere, som forventes at blive berørt, f. eks. af en sænkning af grundvandstanden, vil være klageberettigede.

Anvendelsen af disse retningslinier kan medføre, at det kan forekomme tvivlsomt, hvorvidt foreninger eller grupper kan indbringe en sag for klagemyndigheden som klagesag. Afgørende herfor må være, om den pågældende forening kan siges at repræsentere en personkreds, hvis individuelle, væsentlige interesser direkte berøres af beslutningen. Således må f. eks. en sportsfiskerforening kunne klage over en afgørelse om vandindvindingsstilladelse, der kan have indflydelse på forholdene i et vandløb m. v., som foreningens medlemmer har interesse i.

En juridisk person, f. eks. et aktieselskab eller en selvejende institution, kan klage under samme betingelser, som gælder for enkeltpersoner.

En klageberettiget person vil naturligvis kunne vælge at lade en anden klage på sine vegne, f. eks. en advokat eller en forening (landboforening, naturfredningsforening, NOAH, Danmarks Sportsfiskerforbund eller Fællesrepræsentationen for private vandværker i Danmark). Det må da blot stå klart, at der foreligger et fuldmagtsforhold, og at den egentlige klageberettigede er den person, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Som led i den centrale styring på vandforsynings-

området er der tillagt embedslægeinstitutionen klageadgang. Embedslægeinstitutionen skal som følge af bestemmelsen i § 73, stk. 2, underrettes om alle afgørelser i vandforsyningssager.

Endvidere kan amtsrådet, der tillægges vidtgående beføjelser på det planlæggende og koordinerende område, klage over kommunalbestyrelsernes afgørelser, ligesom kommunalbestyrelserne kan påklage amtsrådernes afgørelser, når disse berører forhold inden for den pågældende kommunes område.

Til § 82.

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til den gældende vandforsyningslovs § 65 b. Klageadgangen til miljøankenævnet omfatter kun et begrænset antal sager. Det drejer sig om sager om indvinding af vand i medfør af § 20 samt om visse sager om ændring og tilbagekaldelse af tilladelser efter § 20, og klageadgangen består kun i tilfælde, hvor der er tale om tilladelser, som udelukkende tjener til vandforsyning af en erhvervsvirksomhed. Denne afgrænsning af klageadgangen bevirker naturligvis ikke, at klageadgangen afskæres, såfremt der er tale om tilladelser, som udover at tjene til forsyning af erhvervsvirksomheden som sådan også tjener til forsyning af f. eks. en beboelse eller tjenestebolig, der er beliggende på den pågældende ejendom.

Til § 83.

Bestemmelsen svarer til de regler, der finder anvendelse efter den gældende vandforsyningslov. Det er vigtigt, at der gælder ensartede klagefrister for administrative myndigheders afgørelser. I lighed med § 78, stk. 1, er klagefristen til miljøankenævnet derfor 4 uger. Bestemmelsen i § 78 stk. 2, finder derimod ikke anvendelse ved klage til miljøankenævnet, idet der, når klagefristen til miljøankenævnet er udløbet, må kunne disponeres i tillid til en truffet afgørelse.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer indholdsmæssigt til § 79, st. 1. Reglerne om klage til miljøankenævnet indeholder ingen bestemmelse, der svarer til § 79, stk. 3.

Til § 84.

Bestemmelsen svarer til de regler, der finder anvendelse efter den gældende vandforsyningslov og miljøbeskyttelsesloven.

Til § 85.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 66. Bestemmelsens stk. 1, nr. 7, er affattet på samme måde som den tilsvarende bestemmelse i § 113, stk. 1, nr. 5, i lov om offentlige veje.